

El moviment transformador de les noves masculinitats

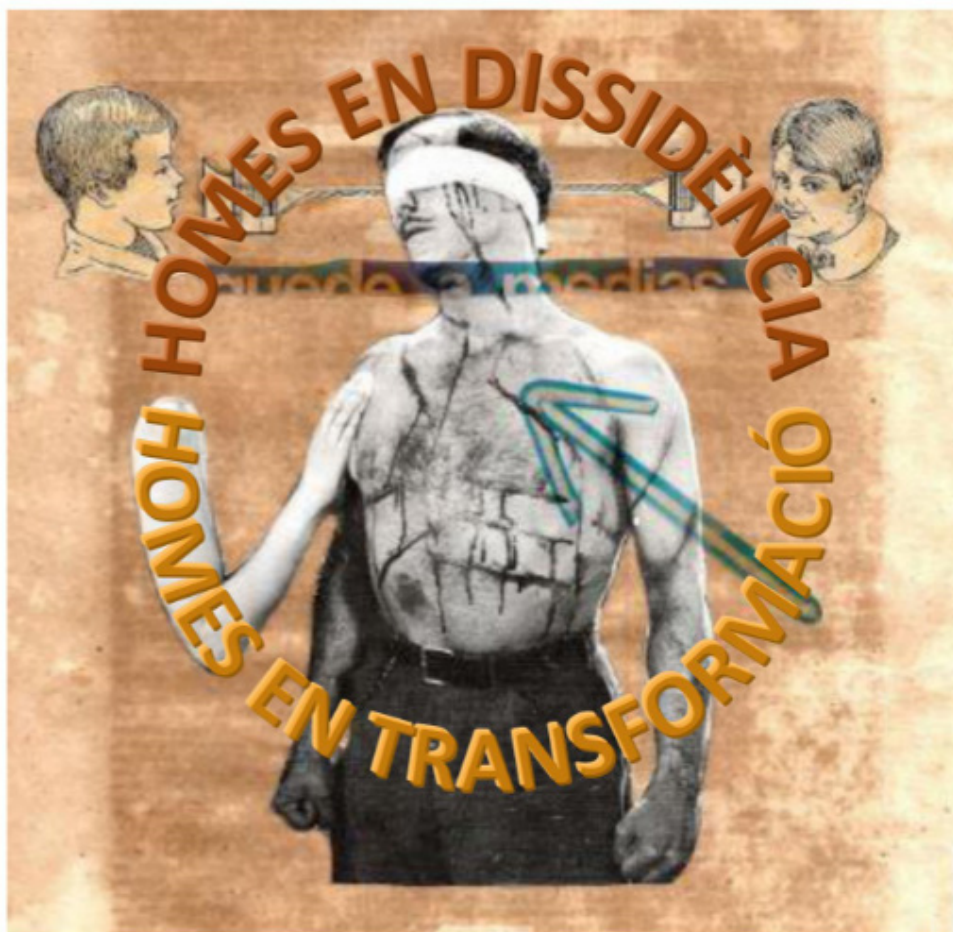
Homes Igualitaris assumeix la responsabilitat col·lectiva i personal contra el sexisme i s'adscriu a la superació de les hegemonies masclistes del patriarcat, a la renúncia dels privilegis propis i a la denúncia de les discriminacions que pateixen les dones, que també limiten els homes com a éssers humans.

Text > JORDI BONATERRA CARRERAS

Vivim una eclosió feminista 3.0 que busca transformar l'estructura de *mansplaining* ('explicació masculina condescendent') i en plena presa de consciència del col·lectiu, mentre que el patriarcat fueteja en un dels seus mecanismes masclistes resistents. El feminisme es confirma en ple despertar en tots els punts de vista, pertinences o identitats possibles. El que vivim d'alliberament actual del moviment confirma la construcció del que era obvi, però que en la consciència global estava per aclarir. El patriarcat actual és la confirmació que en molts col·lectius del país la visió femenina estava enfosquida. En mons com el de l'art, és molt evident aquesta absència i, com ens diu Paula Bonet en el pròleg de *Lila, història gràfica d'una lluita* (de Toni Galmés i M. Àngels Cabré, editat per Comanegra el 2019), la igualtat ja s'ha fet definitivament necessària en la darrera eclosió com a pràctica mobilitzadora, com a denúncia i responsabilitat social després de les pràctiques de maltractament institucionalitzat rebut de tota mena, i sobretot en la invisibilització soferta com a col·lectiu humà.

Malgrat tot, durant el republicanisme el moviment va tenir un activisme social generat per un col·lectiu que feia cura sectorial (és palesa la presència feminista de les dones del 36 —vegeu *Les dones del 36. Un silenci convertit en paraula*, Associació Dones del 36 i Ajunta-

VOLS TRANSFORMAR-TE?

>> Els homes necessiten involucrar-se en la seva pròpia cura i en la transformació del col·lectiu.
(Autoria: JORDI BONATERRA)

>> Tallers amb grups de nois de secundària organitzats per Homes Igualitaris.
(Autoria: PACO ABRIL)

ment de Barcelona, 2006—), amb dones com Maria Aurèlia Capmany, i que va donar pas a l'exili viscut per feministes proclamades com Mercè Rodoreda i, en terres gironines, Aurora Bertrana o Carme Montoriol. En el camp de l'activisme, hi ha exemples com el de Neus Català, Teresa Pàmies i Frederica Montseny, totes elles empresonades en els foscos anys de dictadura. Aquesta darrera va ser la primera dona ministra a l'Estat espanyol, any d'infaust record que va convocar un llarg silenci, sobretot per a les dones. Un silenci convertit en paraula del moviment de les dones del 36, que es va reprendre durant la transició i que va representar un feminisme combatiu, matriu veritable del moviment lila actual.

Una revolució interior pendent

Formo part de l'associació Homes Igualitaris, que s'adscriu a aquesta pertinença i a la mobilització feminista, i a la superació de les hegemonies masclistes del patriarcat. Ens situem clarament en la renúncia dels privilegis propis, en la denúncia de les desigualtats que pateixen les dones i que també ens limiten com a homes. Per això formem part dels moviments d'homes per la igualtat; perquè els homes també hi perdem, amb el masclisme. Els nostres objectius són afavorir la igualtat real i efectiva en les relacions personals i socials; també en els àmbits legal, laboral, familiar, educatiu, imaginari, etc., partint del reconeixement de la tradicional discriminació patida per les dones. Volem fomentar el canvi dels homes cap a posicions més favorables a la igualtat i de ruptura amb el model tradicional masculí.

Així, formant part d'Homes Igualitaris, assumim la nostra responsabilitat col·lectiva i personal davant la

discriminació i el sexisme. Ens impliquem en la igualtat i en la superació del masclisme. Oferim assessorament a qui tingui necessitat de suport per acompanyar-lo en la transformació que vivim, i ho definim com una «revolució interior pendent» que tot home ha de fer. Destaco dins del grup d'homes el procés de pèrdua i renúncia de privilegis com a implicació de la transformació individual, que és un treball conjunt i compartit d'una sèrie de superacions i confirmacions en què creiem i que cal confirmar i socialitzar. Ampliem les visions i les pràctiques en diverses activitats i propostes en què participem en denúncies del sexisme i oferim formació i sensibilització a diferents col·lectius.

Des del 2019 formem part d'un projecte del Departament de Justícia dins del marc del Pacte contra la Violència de Gènere, en què proposem tallers que generen propostes de pràctiques sensibilitzadores dirigides a interns en centres penitenciaris que poden haver perpetrat delictes de tipus sexual o poden haver mostrat problemes d'insensibilització diversos. Són uns tallers que busquen implicar els homes en la transformació i en la (des)construcció de la masculinitat, en què treballem per conscienciar sobre les masculinitats dissidents, sobre la necessitat de la transformació en la qual cal propiciar aquesta masculinitat que busca un paper nou dels homes en el món paternal, de la parella, en la cura de les persones; que representa un home que accepta la seva vulnerabilitat i que es cuida mentre cuida els altres, i que busca un equilibri emocional i corresponsable. Les reaccions que provoquen algunes de les nostres reflexions ens demostren que es treballa molt bé als centres.

La desconstrucció de la masculinitat esdevé una necessitat social de la meitat de la població. L'home se sensibilitza, es consciencia i propicia processos de comunicació nous. Una tasca de conciliació amb un mateix que esdevé un procés (re)socialitzador que sovint necessita grups de treball comunitari. Aquest és l'acompanyament que oferim els grups d'homes, una tasca que moltes vegades s'ha nodrit del feminisme i dels moviments de cultura de la pau i d'uns sentiments de col·lectivitat que habilita tradicionalment la dona. En aquest aprenentatge ens hem d'orientar en ple segle XXI.

Jordi Bonaterra Carreras

Professor associat de la UdG a la Facultat de Pedagogia, formador en competències i doctor en pedagogia, nascut a Figueres l'any 1969. Ha fet diverses formacions en narrativa i escriptura autobiogràfica. Actualment indaga en metodologies per oferir formacions per a persones amb dificultats d'ocupació i en centres penitenciaris. Havia format part del programa Reincorpora't com a tutor. Fa tallers per a Homes Igualitaris. Ha dut a terme diverses formacions en grups d'experts al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (CEJFE). És terapeuta Gestalt per a formadors, i d'empoderament dels equips professionals en institucions socials, educatives i sanitàries.